

ת"פ 35905/01 - מדינת ישראל נגד אבני ברק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 21-01-35905 מדינת ישראל נ' בראק

לפני כבוד השופט עללא מסארווה
המאשימה:
מדינת ישראל
נגד

הנאשם:
אבני ברק

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודהתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של ניכוי מס תשומות מבלתי שהוא מסמן כאמור בסעיף 38 לחוק במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ, וזאת בנסיבות מחמירות לנוכח סכום ההשתמטות הגבוה. הסכום עמד על סך 4,000,000 ל"נ. מדובר בעבירה שבוצעה במסגרת דוח תקופתי אחד, לגבי חודש מרץ-אפריל 2015.

לאחר הlixir גישור, שהתקיים בפני כבוד השופט ד' אמר, הצדדים הגיעו להסכמה על שירות המבחן. בשלב זה, התקיק עבר לטיפולו לאור מינוחה של כב' השופטת אמר לבית המשפט המחויז. תחילה ביקש הסגנו להחזיר את התקיק לטיפולה של כב' השופטת אמר, בטענה שהlixir הגישור חשב את המוטב הקודם למורכבות מיוחדת בתיק והדבר מקנה לו עדיפות יתרון בשלב גזירת הדין. ברם, לאחר מכן, נמלר הוא בדעתו, חזר בו מבקשתו והתיק המשיך להישמע בפני.

לפי הסדר בין הצדדים, התביעה הסכימה להגביל עצמה לארבעים חדשוי מאסר, בעוד ההגנה טען באופן חופשי לעונש. הסגנו עתר לדחית מועד הדיון לצורך קבלת תסקير מבחן. חרב התנגדות התביעה, הדיון נדחה, כאמור, לצורך קבלת תסקיר, לאחר שבית המשפט קיבל את בקשה הסגנו אשר טען:

"**כפי שציינתי בהlixir הגישור, ואני חוזר על הדברים כרגע לפרטוקול, מדובר בנאשם מאוד יהודי שבתקופה** מאוד מצומצמת עבר תהליך עצמי קיצוני ורצה לשים קץ לחייו, לא היה מודיע באמצעות תקופה כמעט למשים ול敖פי של ההתנהלות שלו, עבר שיקום מדהים עם עצמו, תוך שהוא לוקח את החיים בחזרה, אותם חיים שרוצה לאמות, ורוכב על גל החיים, משקם את עצמו ופועל באופן מדהים בעדרה לזרות ובפעלים נוספים

הគולים פועלי ביטחון למען המדינה. הדברים האלה צריכים לבוא לידי ביטוי בתסקיר" (עמוד 4 ישיבה (10.10.2021).

במהלך, במסגרת הבקשה להעביר את התיק חזרה לשמיית בפני המותב שבפני הודה הנאשם, טען הסגנו:

"מדובר בחודש אחד שבו בוצעה העבירה שלכאורה חמורה, כתוב האישום כלל בדינום הרבה והרבה תובנות גם מסקנות מהדברים שנאמרו שעוזרו לנו להתגבע להסדר. בפרטוקול משתקפים כאן הרבה הנסתור על הגלווי. במסגרת המצוומצת של הטיעונים לעונש, לא נצליח לחבר את בית המשפט לאפיוזות החשובות. נבקש להשאיר את הדיון אצל כב' השופט אמיר". (עמ' 6 ישיבה מיום 24.4.22).

לאחר כל אלה התקבל תסקיר שירות המבחן ביום 20.10.2022. עיר עוד שהתיק סבל מבקשות דחיה רבות מצד ההגנה, עד שהצדדים טענו לעונש ביום 2.3.23.

הצדדים טענו לעונש ארוכות. התביעה הציעה מתחם עונש בין 50-30 חודשים מאסר, וביקשה לנזור על הנאשם 40 חודשים מאסר בפועל, תוך שהפנתה לפסיקה לפיה בעבירות מסוימת יש להעדיף את האינטראס הציבורי על פני הנسبות האישיות של הנאשם.

ה הנאשם העיד מטעמו עד אופיו שהתייחס לאופיו הרגש והעדין והתיחס לחריגות האירוע בחיים. הסגנו ביקש לסתות מתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

ה הנאשם הוסיף בדבריו האחרונים, שנאמרו בסערת רגשות ובכ' מתמשר:

"אני מתבאיש א' שאיבדתי שליטה על החיים שלי ושהם שלי בכלל מתווך על הפרשה זו.
לשאלת בית המשפט מה ביןני לבין דלקים, אני משיב: שום דבר.

...

אני ליצן רפואי 20 שנה. ליוויתי הרבה מאוד אנשים, ילדים, משפחות, עזרתי להם ברגעים כאלה קשים שלהם ובאיזהו שלב, לפני 8 שנים התפרקנו הנישואין שלי, יצאתי מהבית, עברתי לגור באיזה מחסן שהיה אז, היה מחסן תלבותות שלי עם עצברים. ישנתי עם עצברים ועצברושים. הדיכאון היה מאוד גדול והתחלתי לשנות, להשתמש בסמים ורציתי למות.

אני משער שבאותה תקופה אנשים רעים ניצלו אותי, השתמשו بي. חומר ביד היוצר".

התסקיר

התסקיר מספר סיפור דומה לסיפור שטען לו הסגנו. ואכן, מתברר שמדובר בסיפור חיים "יחודי ולא שגרתי".

אתהיל בכר שלפי כתב האישום המתוון, בו הודה הנאשם, הוא עסוק בתקופה הרלוונטיית, קרי בחודש מרץ-אפריל 2015, "במסחר דלקים למספר לקוחות". לעומת זאת, הتسקיר מלמד שמדובר למי **שעבד כל חייו בתחום האומנות, כחלקן, מפעיל תיאטרון רחוב, יוצר, כותב, לצד עיסוק נוסף כ'ליצן רפואי' בבית החולים "מאר" בכפר סבא.** כמו כן, נמסר כי מאז שנת 2015 הנאשם מועסק כאיש אבטחה, כסקייפר באונייה של חברת החשמל בחדרה ובמקביל גם בפרויקט קצין המלח בים המלח.

לפי הتسקיר העבירה בוצעה על רקו משבר אישי חריף שעבר הנאשם. בראע, הנסיבות אירעו משפחתיים קשים, לרבות פירוק המשפחה, ומצבים רפואיים קשים של הוריו, שהובילו אותו להידרדרות קשה. לפי שירות המבחן, עליה קושי בשיחה עם הנאשם לבחון פשר הסתבכותו, ושירות התרשם שהعبارة בוצעה אגב "מצב נפשי מעורער" (ארחיב על כך בהמשך). עוד נמסר שבמהלך התקופה המשבנית הוא פנה לשימוש "בחומרים שני מצב רוח", ונטה להסתగות, דכדוך, ריחוק, לא שיתף ברגשותיו, ומיעט לפגוש במהלך באהתו ובילדיהם.

שירות המבחן תיאר כאמור גישה מטשטשת, מרחיקה תוך קושי של הנאשם לבחון את **נסיבות ביצוע העבירה על ידו,** שלא אפשרה לשירות המבחן "להעמיק בבחינת המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, ואנו נוטים ליחס העמדה בה נקט מולינו כביטוי לבושא העומקה שחש".

שירות המבחן, בתסקיר יסודי אך רגish, המליך לנ��וט במערער תוך מתן עדיפות לפני השיקומי, עד כדי המלצה לעונש מסווג צו של"צ, ולכל היותר, אם בית המשפט יגיע למסקנה שאין מנוס מסר בפועל, שהעונש ירוצח בדרך עובדות שירות.

שירות המבחן התרשם מאדם נבון, יצירתי, בעל רקורד של מסלול חיים נורמלי ואחראי "עליו הקפיד ברכזיות שנים ארוכות, כמעט קצירה בה ארעה העבירה, ולא התרשםנו כי מאופיין בדעות אנטי סוציאליים". הודיעו הבודאות הנאשם, "הboseה הכבדה" והחרטה, האחריות על העבירה, הבנת חומרת מצבו, לרבות הבנה של עמדת התבעה שדורשת מסר בפועל בענייננו.

אותה תקופה משבנית מתוארת כתקופה אפיוזית בחיוו של הנאשם. מאז הואלקח עצמו בידיים, הפרק להורה פעיל, חזר למגל העבודה, והוא נמצא היום במקום אחר בכל מישורי חייו. בתסקיר פירוט לגבי מצבה שלו באותו, שמאפת צנעת הפרט אمنע מלפרטו, אך הוא מלמד על נזקקות של הבית לנפטר בחיה.

לסיכום, שירות המבחן התרשם עומוקות מה הנאשם, מההרתקעה של הליך המשפטי ("הרתקעה אפקטיבית וארכוכת טוויה"), וחתם את תסקיריו בהמלצת חד שמעית להימנע מעונש מסר, תוך הפניה לכך שמדובר בעבירה יחידה שבוצעה תוך תקופה קצרה, לפני יותר משבע שנים, בשעת משבר והידרדרות תפקודית, שכלה שימוש בסמים, לאור הבושה וחרטה והפגיעה הקשה בנפטר ובבני משפחתו והזירה למוטב בכל המישורים.

מתמחם העונש ההורם

הערכים המוגנים

עסקין בעבירות מס לא טכנית - עבירות מסווג פשע. הערכיים החברתיים המוגנים אשר נפגעו במקרה דין הם הגנה על כלכלת המדינה ועל הקופה הציבורית החיונית לפעולות המדינה; הגנה על מגנון גביהט המס ואמון הציבור בו; ערך השוויון בנשיאות נטל המס. מדובר בעבירות כלכליות שבדרך כלל מבוצעות כדי להשיא למבצעיהם רוחחים כספיים ניכרים בדרך קלה. הקלות של שימוש ומסחר בחשבונות כזבות כרוכה בפיטוי רב ולכך חייבה גישה אכיפתית מחמירה. בפרט הדברים נאמרים לנוכח שיטת המיסוי בישראל המבוססת על מידת הרבהה של אמון בנישומים שבא לידי ביטוי בኒיני מראש ועדיו מאוחר. מעשים מסווג זה פוגעים באופן קשה באמון הנitan בנישומים, אמון המהווה מרכיב עיקרי בשיטת המיסוי. לכן- כך נקבע בפסקה- יש לחזור, באמצעות הענישה, לביטול אלמנט הכספיות הכלכלית בביצוען.

מדיניות הענישה הנהוגה

המוטיב המרכזי בענישה לפי עבירות מסווג פשע לפי חוק מע"מ הוא שיש לגזר בגין עונש מאסר בפועל מאוחרי סוג ובירח. משך המאסר נגזר מהסטוק שנגזר מקופה המדינה, תקופת העבירות, ריבוי המעשים, ונסיבות מיוחדות של ביצוע העבירות.

ברע"פ 18/004 **מאירי יצחקי נ' מדינת ישראל** (31.12.18), בית המשפט הדגיש את החומרה שבUberot המס ואת הפגיעה בערכיים המוגנים כר:

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבירות המס, אשר נובעת מפגיעה הקשה במק, בכללה ובמגון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. **פסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטראס הציבורי שבהחומרה העונשה על פני נסיבותו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההורם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל ...**".

aphael פסקה קונקרטית יותר:

ברע"פ 18/6781 **סלימאן סامر בע"מ נ' מדינת ישראל**, המבקרים הורשו בbiham"ש שלום בbijou עבירות לפי חוק מע"מ. המבקרים הגיעו בין השנים 2001-2007, **36 דוחות תקופתיים** במסגרת ניכוי תשומות ללא תיעוד דין בסכום של 4,031,856 ₪. בהמ"ש שלום קבע מתחם עונש שנו בין **15 חודשים מאסר ל- 36 חודשים מאסר** ומתחם קנס בין 30,000 ₪ ל- 150,000 ₪ ולבסוף השית על הנאשם 24 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. המדינה הגישה ערעור, בהמ"ש המחויז דחה את הערעור לעניין המאסר וקיבל את הערעור לגבי הקנס, אך שהकנס הוועד על סך 100,000 ₪. בקשה רשות ערעור שהוגשה לbiham"ש העליון נדחתה ונקבע כי המבקר לא

הצביע על סטייה ממתחם העונש.

מקרה זה חמור יותר מעוניינו, שכן מדובר בתכנון מוקדם, ביצוע עבירות רבות במשך שלוש שנים ובהיקף גדול, אך מנגד יש לציין שבית המשפט המחויז העיר שהמתחם שנקבע נוטה לקלות, אף שלא התעורר בו.

בעפ"ג 13-08-41584 (מחוזי מר') **מדינת ישראל נגד יair ליזרוביץ** (2014) נדון מקרה חמור יותר (עבירות לפי חוק מע"מ הנسبות מחמיירות) של הוצאה 550 חשבונות פיקטיביות בסך כולל של 65.5 מיליון ₪ שסכום המס הגלום בהם עמד על כ- 9 מיליון ₪, נקבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 30 ועד ל- 48 חודשים מאסר**.

בעפ"ג (מחוזי ים) 54036-05-18 **מדינת ישראל נגד אחמד ג'ודה** (2019), נדון מקרה חמור יותר מהמקרה דנן, שם מדובר על תקופה של ארבע שנים שבמהלכה "נihil הנאשם עסקים בתחום ההובלות וגרירת כל רכב, העלים המערער מרשותו מע"מ הכנסות בסכום כולל של מעל 28 מיליון ₪, כאשר סכום המס הנובע מהן הוא ארבעה מיליון ₪. החומרה מתבטאת ביצוע העבירות באופן שיטתי, לאורך תקופה ובסכום המס הניכר שלא דוח למدينة ולא הועבר לרשותו מע"מ. המערער ביצע עסקאות, הוציא חשבונות וגביה מליקותיו את סכום המס הגלום בהן, אך במקומ להעביר את המס לקופת המדינה, כפי שאמור היה לעשות, השאיר אותו תחת ידו, זאת לטענתו לנוכח קשיים כלכליים". בית המשפט המחויז לא התעורר במתחם שנקבע על ידי בית משפט השלום, מאסר בפועל **בן שנה וחצי ועד ארבע שנים וחצי**.

בעפ"ג (מחוזי ים) 18-06-64777 **מוראד גרדאת נגד מדינת ישראל** (2019) נקבע בבית משפט השלום, כי "מתחם העונשה ההולם בעניינו של המערער, בהתחשב בסכום המס הגבוה שנוכה שלא כדין (3.6 מיליון ש"ח), השימוש בחשבונות של עשרה עסקים שונים ופרק הזמן המשמעותי שבו בוצעו העבירות (ארבע שנים) - הוא מאסר בפועל לתקופה **שבין שנתיים לבין ארבע שנים וחצי**, הצד מאסר על-תנאי וקנס.

רע"פ 5070/17 **אייד אבו חמיד נגד מדינת ישראל** (2017) נדון מקרה של הוצאה חשבונות מס וניכוי תשומות על סמן חשבונות מס של חברות שככל לא ביצעו עסקאות עבורם, כך שסכום המס הנובע מניכוי התshawות הועמד על סך של 66,2 ש"ח. נקבע **מתחם בין 18-48 חודשים מאסר**, ובית המשפט דחה בקשה רשות הערעור.

ברע"פ 1866/14 **אופיר ז肯 נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות מע"מ מסוג פשע בנסיבות מחמיירות בכך שהגיש דוחות כזבים וניכה מס תשומות שלא כדין בסך 2,226,217 ₪, במשך 4 שנים, המחדלים הוסרו במלואם והוא נידון ל- 8 חודשים מאסר ומאמץ על תנאי ואך בשל הסכמת המאשימה לא הוות עלייו קנס. לציין כי במסגרת ההסדר המאשימה הגבילה את טיעוניה ל-10 חודשים מאסר.

בת"פ 18-06-26919 (שלום ים) **בית המשפט ומע"מ ירושלים נגד מיכאל ואח'** (2021), ולאחר סקירה מקיפה של רמת העונשה הנהגת בעבירות לפי חוק מע"מ, נקבע כבוד השופט איתן כהן מתחם שמתחיל בין 9 חודשים מאסר שיכול שירוץ בעבודות שירות ועד 30 חודשים מאסר, וזאת בגין 33 עבירות של הגשת דוחות כזבים במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 1,777,050 ₪, במשך למעלה משלוש שנים. באותו מקרה, המחדל הוסר באופן מלא, והצדדים

הגיעו להסדר טיעון, לפיו הتبיעה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל (ולא בעבודות שירות) בגין 9 חודשים מאסר.

המסקנה היא שמדובר העונשה הנוגה בעבירות כדוגמת העבירה דין סבה סבב ציר מרכז של מאסר בפועל לתקופות שניות בין 15-45 חודשים מאסר.

מתמחם העונש ההולם וטווח העונשה המוסכם

הממשק בין תיקון 113 לחוק העונשין לבן גזרת העונש בתחום טווח עונשה מוסכם

בית המשפט המחוזי בתל אביב (כב' השופטת ד' אמיר) בתפ"כ 22-11-18081 מדינת ישראל נגד אקסל-מד בע"מ ואח' (2023), סיכם את ההלכה בנושא זה כך:

"נקבע כי בוגדר הבדיקה, בית המשפט מוסמך לשקל מהו העונש הרأוי בשום לב לשיקולי העונשה על פי תיקון 113 לחוק העונשין, לצד יתר השיקולים הרלבנטיים לסוגיותAIMOUTO של הסדר הטיעון. זאת לאור המדיניות המשפטית אשר הייתה נהוגה אף טרם כניסה של תיקון 113 לחוק העונשין לתקף, לפיה על בית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי הסדר הטיעון בהתאם לאמות המידה המקובלות. לצד זאת, בעת הבדיקה, אין להתעלם מכך שהשיקולים שבבסיסיהם AIMOUTO של הסדר טיעון אינם בהכרח לאלה הנשקלים במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, ובכללם ציפיות הנאשם כי הסדר הטיעון יאות (ראו גם ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013)). בראוי המפורט לעיל, יבחנו העונשים המוסכמים לנאים ב מבחן האיזון ובשים לב לכללי ושיקולי העונשה שבתיקון 113 לחוק העונשין".

בהתנחת סכום ההשתטחות וטיב העבירה המיוחסת לנאים, לכארה, ניתן לקבוע בהסתיגות שתפורט בהמשך כי מתמחם העונש ההולם נע בין 15 ועד 45 חודשים מאסר בפועל. לעניינו, המסקנה הראשונית היא שהסדר הטיעון שהוצע לי על ידי הצדדים, משקף את טווח העונשה במסגרת מתחמי העונשה השונים (עד 40 חודשים מאסר בפועל). טווח העונש אינו חורג מדיניות העונשה הרأיה, ולכן ובהתחשב בנימוק הצדדים להסדר, ניתן לאמץ את ההסדר כך שהעונש יגזר לפי טווח העונשה המוסכם.

אלא שככל האמור לעיל, נאמר בהסתיגות משמעותית והוא חוזרת לדלות המידע שהובא לידיעת בית המשפט באשר לנסיבות ביצוע העבירה.

אבהיר:

נסיבות ביצוע העבירה: ערפל סמין וקופסה שחורה אבודה

בתיק זה סכום המס גבוה במיוחד, אך העבירה- עבירה בודדת למעשה- בוצעה בתחום תקופה קצרה מאוד (וודאי באופן יחסי לקיימים אחרים). האם די בנסיבות אלה, על רקע טווח העונשה הרחב במסגרת הסדר הטיעון (0-40 חודשים מאסר), כדי לקבוע את העונש ?

לשיטתי, ראש וראשון בקביעת מתמחם העונש ההולם, לפי תיקון 113 לחוק העונשין שעוסק בהבנית שיקול הדעת עמוד 6

השיפוטי בענישה הוא **התמקדות בנסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם**, וזאת לפי סעיף 40ט(א), לפיו:

"בקביעת מתחם העונש הולם למעשה העבירה שביצع הנאשם כאמור בסעיף 40ג(א), יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות ביצוע העבירה, המפורחות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסביר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם:

(1) **התכוון שקדם לביצוע העבירה;**

(2) **חלוקת היחסי של הנאשם ביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם ביצוע העבירה;**

...

(5) הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;

כתב האישום המתוקן המנוסח באופן לאקווי ותמציתי מאוד (מספר שירותים בודדות), אינו מספק תשיבות לשאלות רבות, כך שהנפטר נותר רב על הגלי בו בכל הנוגע לנסיבות העבירה. לכן, ובאופן לא מפתיע, טיעון הצדדים לעונש לווה בהתנגדויות של התביעה שטענה שה הנאשם חורג מסגרת העובדות המוסכמת, וטענות מצד הסגנור שנינה לשופר או רשות בודדת בדרכם של מסקנות מניסיונו המקצועי בטיפול במקרים דומים, כדי לבסס את חריגות התקיק.

אמנה בקצרה תהיה שעולות מכתב האישום, גם על רקע הדברים העולים מהتفسיר, ובכלל:

לא ברור כיצד עסק הנאשם בחודש אחד או חודשיים בלבד במסחר בדילkim **למספר לקוחות,** בסכומי עתק, בשים לב לעיסוקיו הרגילים (שחקן תיאטרון וליצן רפואי) כפי שפורטו לעיל. לא ברור מה היה חלקו של הנאשם, ומה היו הסיבות שהביאו אותו לבצע את העבירה, האם פעל בלבד, האם הופעל על ידי אחר, מה היה טיב **עסקאות האמת מאחוריו** המכניות באותו תקופה אל מול "הלקוחות השוניים", ועוד שאלות נוספות נספות **בהיבט כללי זה.**

כאמור, כתב האישום שותק בהקשרים אלה. אין בתסקיר שירות המבחן, לנוכח שיתוף פעולה מוגבל מצד הנאשם בנושא זה, מענה לתהיות. נותר אפוא ערפל סמיך בכל הנוגע לנסיבות העבירה.

לכאורה, במצב דברים זה, עלי' להסתפק "במה שיש" ולגזר את הדין לפי כתב האישום. האומנם?

תיקון 113 לחוק העונשין יוצרDicotomia והפרדה בין שני שלבים נבדלים. השלב הראשון, הוא השלב של הבדיקה הניטראלית אשר ממוקדת בנסיבות ביצוע העבירה, להבדיל מנסיבות האישיות של מבצע העבירה. השלב האובייקטיבי הוא שלב מסך הבערות, והשלב האחרון: שלב הרמת מסך הבערות. בהשלה מתיאורית "הצדקה כהוגנות" של הפילוסוף ג'ון רולס בספרו "תאוריה של צדק" (John Rawls, **A Theory of Justice**, Oxford University Press, 1971), במצב האובייקטיבי (המצב המקורי או הטבעי), אותו שלב מסך הבערות, בית המשפט אינו יודע דבר על נתוני האישים של הנאשם אשר צפויים להיחשף בפניו רק לאחר הרמת המסך. בשלב זה יקבעו גבולות העונש הסביר או ההורם לפי נסיבות ביצוע העבירה במנוגתק ממאפייניו האישיים של המבצע. ההנחה היא שה הפרדה בין השלבים, תוך קביעת גבולות גזרת העונש לפי נתונים אובייקטיביים טהורם, עשויה לתרום להכרעה נטולת

הטויות, צודקת מחד, ואף שוויונית יותר מאידך. שכן, בחינה זו אמורה להתמקד בנסיבות ביצוע העבירה בלבד כל קשר לנתחים סובייקטיביים, כגון: מעמד סוציאו-כלכלי נמוך, עבר צבאי מפואר, עבר פוליטי נקי, ליקחת אחריות או כפירה באשמה ועוד.

מכאן עולה החשש במרקם שהמידע לגבי נסיבות העבירה הוא דל, הדבר יוביל לקביעת מתחמי עונש רחבים מדי (על מנת שייכלו בתוכם מנעד רחב של מקרים ואיורים), אשר מושפעים בעיקר מנסיבות העבירה, להבדיל מנסיבות ביצועה. מהלך זה עלול לעלות כדי סיקול תכילת התקון.

הדברים משתלבים עם הוראות סעיף 40, שעוסק בהוכחת נסיבות הקשרות לביצוע העבירה. המוגבלות המפורטת בסעיף זה לגבי טיעון לעונש שאיננו מבוסס על נסוח כתוב האישום הן רבות וקשיות. לכן, סעיף זה כולל בתחום הטלת "חוובת" לפיה: "יכול כותב האישום שבו הודה את **כל העובדות והנסיבות הקשורות ביצוע העבירה**" (סעיף 40(ד) לחוק העונשין).

לנוכח הניסוח התמציתי של כתוב האישום, ושאלות רבות ללא מענה בו, על רקע הפערים (הגדלים) בין עמדות הצדדים לעונש (40 חודשי מאסר לעומת עדות צו של"צ), ובצל מדיניות הענישה המכמירה בעבירות מס, בפרט לנוכח סיום ההשתטחות הגבוה, סבורני שיש לעשות מאמץ נוסף על מנת שיווכח בפני בית המשפט מסד עובדתי מעובה יותר עליון ישתת גזר הדין.

בנסיבות חריגות **עליהן עמדתי לעיל**, ועל מנת **למנוע עיוות דין** (ראו סעיף 40 לחוק העונשין), אני סבור שהפתرون חייב לעבור ב��ום דין, במעמד **הצדדים והנאשם**, לצורך בירור הסוגיות לעיל. התביעה מצטייד בחומררי החקירה, לרבות הودעת הנאשם בחקירתו, אף חומרים נוספים מתיק החקירה, ככל שקייםים, אשר נוגעים לשאלות **עליהן עמדתי לעיל**. הצדדים יערכו גם להיבטים המשפטיים של הדיון.

חשוני שלא קיבלת התייחסות מפורטת לגבי נסיבות העבירה ויחסו של הנאשם אליו, מלאת גזירות הדין תימצא חסירה.

לאור זאת, אני קובע מועד דין נוסף, לצורך השלמת הטיעונים לעונש זהה ליום 31.05.2023 בשעה 13:00.

הנאשם מזוהה בחובת התיעצבותו.

הсанגור יסביר לנאשם את החלטתי.

ניתנה היום, בו' איר תשפ"ג, ב-27 אפריל 2023, בנסיבות הצדדים.